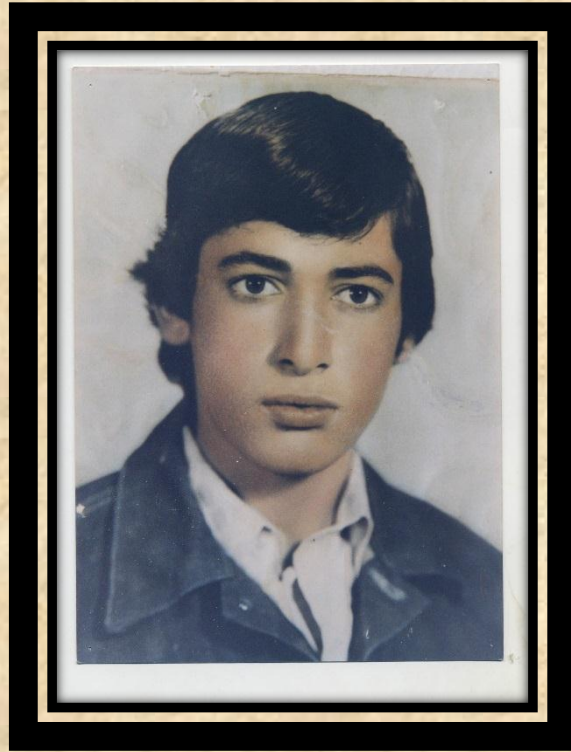

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ شهادتِ ابائِنا تصريحاً

مختصرک از زندگینامه شهید فرامرز بخشه پور

شهید فرامرز بخشه پور، روستا زاده اک است از تبار مظلومان، که جباران تاریخ، از بنه امیه تا حجاج و از حجاج تا صدام، به جرم شیعه بودن، آنان را بردار یا مثله کرده اند. نزول اجلاش بر این تیره خاک، سال ۱۳۳۹ همراه با اوج گیرک دین ستیزه آخرین حلقه از زنجیره شاهان مفسد و ستمگر، در این مملکت اسلامی بود. تقریباً زمانی که امام و مقتدایش خمینه کبیر (ره) فرموده بود: «یاران من در گهواره ها هستند.» از اوایل کودکی به شاعر دینی خصوصاً، نماز علاقه مند بود. تا سال پنجم ابتدایی را در مدرسه شهید صدر ده زیر با موفقیت گذارند. اما به دلیل کمه بضاعت ماله و نبودن مدرسه راهنمایی در روستا، موفق به ادامه تحصیل نشد. چند ساله را با شغل شبانه و سپس کشاورزی روزگار گذراند. سپس به شیراز رفت و به عنوان شاگرد نانوایی مشغول به کار شد. در شیراز به عضویت کانون فرهنگه مسجد توکل در آمد و طه چند سال ارتباط مستمر با آن کانون، بیش از پیش با معارف قرآن آشنا شد. در همان محل بود که با رهنمودهاک رهبر کبیر (ره)

انقلاب آشنا شد. از سال ۱۳۵۵ به بعد با همکاری دوستانش در آن محل شروع به پخش اعلامیه های علیه رژیم طاغوت کردند. بعد از پیروزی انقلاب به زادگاهش مراجعت کرده و پس از چند ماهی به خدمت مقدس سربازک اعزام شد. پس از بازگشت از سربازک شش ماه به کردستان رفت و در جمع نیروهاک خیابانی، دفاع از انقلاب را بعهدہ گرفت. پس از مراجعت به عنوان اداک یکی از فرایض الهی، تن به ازدواج داد. اما ازدواج هم نتوانست فرامرز را پایبند دنیا کند و به فاصله چند ماه به پیوستن به یاران سبز پوش امام در سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، عازم جبهه هاک جنوب شد.

از تاریخ ۱۳۶۱/۰۱/۲۱ تا ۱۳۶۱/۰۵/۰۸ به عنوان معاون گروهان در میادین نبرد حضور داشت. در سومین مرحله از عملیات رمضان در میان میدان مین - به وسیله مزدوران بعثی کافر در اطراف بصره کاشته شده بود - خود را در محاصره خداستیزان یافت. ناگاه مینے جهشی، از کمین رها شد و نور چشمان فرامرز را به تاریکی برد. دشمن از نابینایی او استفاده کرده و بر جسم ناتوان وک چیره شد. دد منشانه بدن مطهرش را پاره پاره کرد و در میان خاک هاک گرم و سوزان خوزستان افکند. تلاش همسنگرانیش براک انتقال پیکر مطهرش به پشت جبهه بی ثمر ماند. سرانجام پس از پایان جنگ تحمیلی و بعد از گذشت ۱۵۷ ماه (حدود ۱۳ سال)، پیکر مطهرش را که پاره استخوانی بیش نبود، جویندگان نور، از تیپ انصار المؤمنین یافتند و به عنوان گرانقدر ترین هدیه براک پدر، مادر و فرزند دلبندهش آوردند و در گلزار شهداک آباده طشک به خاک سپردند.

روحش شاد و راهش پر رهرو باد